



Liever op papier

STEPHEN VERSTEEGH: EERST GEVOEL, DAN VORM

Stephen Versteegh

...eerst spontane

ideeën... [1]

Trots op beperkte

herkenbaarheid [2]



'Ik begin niet met een blanco vel, maar met een kader'

Erik van den Berg

De wellness-ruimte bij mensen thuis is toch een beetje een dagelijkse micro-vakantie", zegt de Nederlandse ontwerper Stephen Versteegh. "En voor iemand die zoals ik redeneert vanuit beleving of gevoel, is dat het mooiste onderdeel van een huis om te ontwerpen. In badkamers of zwembaden mag je dat stukje beleving net iets verder uitvergrooten. En dat geldt helemaal voor professionele sauna's en wellnesshotels." Als voorbeeld geeft hij het Badhotel in Domburg dat hij onlangs heeft ingericht. "Ik had maar één opdracht; het Zeeuwse DNA moest overal terugkomen. Dat klinkt makkelijk, maar is vrij abstract. Dus van daaruit zijn we gaan brainstormen. Ik opperde voor de grap om mosselen op de muren in het restaurant te plakken. Toen ze daar enthousiast op reageerden, ben ik het gaan uitwerken en hebben we het daadwerkelijk toegepast. Uiteindelijk zijn we bij restaurants in de buurt lege mosselschelpen gaan ophalen. En de kinderen van de eigenaar zijn dagen bezig geweest om die tegen de muur te lijmen." Het hotel kreeg ook een 'Noordzeedouche' om het Zeeuwse weer na te bootsen: "Aan de Zeeuwse kust kan het weer ineens omslaan", legt Versteegh uit. "Als je de douche aanzet, voel je wat spetters en hoor je rustige zee-geluiden. Maar dan ineens zie je de bliksem en hoor je de donder en begint het hard te gieten. Het is misschien een extreem voorbeeld, maar het geeft wel aan hoe ik werk. Het begint met een idee, een concept, een gevoel. Dan

ontstaan er spontane ideeën en pas helemaal aan het eind komen de inrichting, de materialen en de vormen."

WONDER Als we terugblikken op de carrière van Versteegh, is het eigenlijk een wonder dat hij nu een succesvol eigen ontwerp bureau heeft in de wellness-wereld. Tot 2011 werkte hij in vaste dienst en ontwierp hij heel verschillende producten en inrichtingen voor uiteenlopende merken. Zo was hij betrokken bij de inrichting van de gele NS-sprinter, ontwierp hij de rookpaal op de stations, de 'livery' (beschildering) van de KLM-vliegtuigen en het interieur van de Boeing 777. Maar hij richtte ook jachten en vakantiehuizen in. "Toen ik in 2011, tijdens het dieptepunt van de crisis, werd ontslagen, wist ik ook niet waar het heen zou gaan", blikt hij terug aan de eettafel in zijn woning in Berkel en Rodenrijs. "Eerst heb ik me de vraag gesteld waar en of ik zou gaan solliciteren. Maar het ging toen overal slecht. Toen bekenden me aanmoedigden om voor mezelf te beginnen, heb ik dat gedaan. Gewoon boven op zolder. Met alleen een computer, een pak papier en een set viltstiften."

TOEVAL Als bedrijfsnaam koos hij Versteegh Design. Niet heel specifiek, maar dat kwam omdat hij geen enkel idee had waar het naar toe zou gaan: "Ik wist dat ik kon ontwerpen, maar ik maakte destijds ook veel foto's dus ik heb serieus overwogen om die kant

Ook Stephen Versteegh was slachtoffer van de crisis. Maar anders dan bij veel collega's vormde zijn ontslag juist het startschot van een bloeiend bedrijf.



[1]

op te gaan. Toevallig klopten de zwembadproducenten als eerste aan de deur. Na het failliet van mijn vorige werkgever vroegen ze mij om iets voor ze te maken. En zo ben ik bij toeval de wellnesshoek ingerold.” Inmiddels staat zijn portfolio vol met zwembaden, sauna’s en badkamers. Soms gebruikt hij voornamelijk hout, dan weer hebben steen, witte tegels of krokodillenleer de overhand. “Veel mensen zullen mijn werk niet direct herkennen”, zegt hij er zelf over. “Maar dat zie ik juist als een compliment. Ik ben ontwerper, geen kunstenaar. Ik begin niet met een blanco vel, maar met een kader. Een opdracht en een wens. Van daaruit ga ik werken. Als je altijd voor andere klanten ontwerpt, is het logisch dat de uitkomst iedere keer anders is.”

FOTO’S “In die zin is mijn werkmethode wellicht meer kenmerkend dan het eindresultaat”, vervolgt hij. “In tegenstelling tot veel andere ontwerpers werk ik veel met pen en papier. Bij bestaande ruimtes neem

ik foto’s. Vervolgens leg ik daar een transparant vel op en begin ik te tekenen. Dat scan ik dan later in. Dat werkt het beste en scheelt veel tijd. Bovendien geloof ik niet zo in 3D-tekeningen die je op de computer maakt. Klanten zien ze snel als iets definitiefs, terwijl ze bij een schets weten dat het een schets is en dat er dus nog dingen veranderd kunnen worden.” “Vaak wordt zo’n 3D-schets ook te vroeg gemaakt”, verduidelijkt hij. “Zo’n plaatje mag geen lege plekken hebben, en daarom worden er vrij willekeurig details in gezet waar eigenlijk later over beslist moet worden. Dat leidt af en dat maakt de stap voor veel mensen te groot. In de eerste schetsen zet ik ook bewust geen kleuren. Ik heb wel eens meegemaakt dat klanten een 3D-ontwerp helemaal niks vonden. Maar toen ik precies hetzelfde ontwerp als schets presenteerde, vonden ze het ineens fantastisch. Het klinkt raar, maar voor veel klanten is het toch lastig om daar doorheen te kijken.”

www.versteegh-design.com

Uiteenlopende designs met één werkmethode [1-6]

